

ZPRÁVY

SPOLEČNOSTI PRO VĚDY
A UMĚNÍ - CZECHOSLOVAK
SOCIETY OF ARTS AND
SCIENCES IN AMERICA, INC.

SVU

ROČNÍK IX.

BŘEZEN 1967

ČÍSLO 3

KAREL HUSA

KAREL HUSA, skladatel a dirigent. — Profesor kompozice na Cornell University v N.Y., je živým dokladem pravdivosti francouzského přísloví, že "Nikdo není prorokem ve své vlasti". Karel Husa rozšířil pravdivost tohoto přísloví i na svou novou, adoptovanou vlast, na Spojené státy — neboť je v Evropě jako skladatel a dirigent daleko žádanější a vyhledávanější, než v Americe . . . Karel Husa krom své skladatelské a dirigentské činnosti (má univerzitní orchestr na Cornell University a komorní orchestr na universitě v Syrakusách) se zabývá také velkovýrobou dcer. Když se mu narodila čtvrtá, napsal autorovi těchto řádek: "Aspoň jedna z mých dcer musí být dirigentka, aby také někdo jiný než já v Americe dirigoval mé skladby".

Psát Husův skladatelský a dirigentský životopis by bylo beznadějně, protože nad rozměry jednoho čísla ZPRÁV SVU. Z minulosti řekněme jen tolik, že Cornell University si Husu pozvala z Paříže, kde studoval na pětileté stipendium francouzské vlády u Nadia Boulangerova u skladatele Honeggera. A to v době, kdy v Americe bylo několik set nezaměstnaných skladatelů a dirigentů. Tak vynikající učiliště, jako je Cornell University, si ovšem nevybírá profesory podle náhody, ale podle toho, co dovedou. Karel Husa zřejmě už tehdy moc uměl, když byl pozván do Ithaca na universitu! Neboť Cornell University

Karel Husa

si zásadně vybírá nejlepšího z nejlepších . . .

Spokojme se tedy jen posledními zprávami o Husově činnosti. V lednu a v únoru tohoto roku byl pozván opět do Stockholmu, kde měl nejen veřejný koncert, ale nahrál na gramofonovou desku s brilantním orchestrem svou symfonickou báseň, které dal jméno MOZAIKY a kterou má zvláště rád. Tato deska vyjde brzy v New Yorku nákladem společnosti Composers Recordings, Inc.

Ze Stockholmu letěl Husa do Paříže přes Brusel a byl rád, že se zbavil zamrzlého Stockholmu, kde dokonce hotely byly tak špatně vytopeny, že Husa psal autorovi těchto rádek, že v hotelu má HUSA HUSA kůži na zádech. Ve Stockholmu dirigoval rozhlasový orchestr a kromě svých Mozaik hrál Ivese a Bedřicha Smetanu. Mozaiky před tím dirigoval nejen se svým orchestrem v Ithaca, ale také s filharmonii v Buffalo, N. Y., a to s pronikavým úspěchem.

V Paříži opet hrál Husa s rozhlasovým a televizním orchestrem a nahrál na gramofonovou desku svůj POEM pro violu a komorní orchestr. Celý koncert byl vyslán nejen v rozhlase, ale také na televizi.

V Bruselu dirigoval Grant Symphony of Belgium a na programu byly skladby obou jeho vlastí: Československa i Ameriky. Na závěr hrál svou vlastní symfonii, která měla kdysi (1954) premiéru právě v Bruselu a v Americe byla prvně provedena Peter Hermanem Adlerem s Baltimorskou filharmonii. Po návratu do Spojených států byl pozván do Cincinnati, kde s místní filharmonii dirigoval svou "Serenádu" pro kvintet (woodwind quintet) a smyčcový orchestr.

Začal jsem francouzským příslovím, že "Nikdo není prorokem ve své vlasti". O Husovi to ovšem desateronásobně platí v Československu, kde je považován za buržoasního uprchlíka a jeho skladby jsou na indexu. Nebýt toho, že letos časně z jara hrál v Praze a v Brně největší saxofonista světa Sigurt Rascher, pro kterého složil Husa koncert pro saxofon s doprovodem orchestru, a nebýt toho, že si Rascher vymohl, aby směl tuto Husovo skladbu hrát v Praze i v Brně, neznačili by českoslovenští milovníci hudby z Husova díla ani jednu

jedinou notu. Já však věřím, když jsem poznal Husův erupivní talent, že se časem prosadí nejen v Americe (kde je už na nejlepší cestě), ale také v Československu.

A jako dovětek bych dodal: Když jsem dělal s Husou první interview pro radio Svobodná Evropa asi před deseti roky, nic, ale zhoła nic jsem o něm nevěděl. Proto jsem mu položil otázku, zda pochází z muzikantské rodiny. "Ale kdepák," odpověděl Husa, "já jsem ze ševcovské rodiny! Jestli se pamatujete, tak ve Vodičkově ulici proti divadlu Vlasty Buriána — blahé paměti — byl veliký obchod s botami a firmou "HUSA-OBUV". To byl můj tatínek a tam jsem vyrostl. Maminka si přála, abych byl inženýrem — ale měl jsem v tom velkém národním neštěstí svoje vlastní štěstí: Hitler uzavřel vysoké školy — a tak jsem začal studovat muziku, svou lásku u profesora Řídkého na pražské konzervatoři. A to bylo moje štěstí — protože tak skvělý profesor hudby se v Čechách ještě nenarodil, jako byl Řídký".

Ivan Herben.

Znovu o SVU. The Central European Federalist (P. O. Box 205, Jackson Heights, N. Y. 11372) si už po řadu let soustavně všímá činnosti SVU. V posledním čísle (Vol. XIV, No. 2) otiskuje článek ing. dr. Vojtecha Andice o našem III. sjezdu. Mimo to je zde uveřejněna přednáška člena SVU dr. Jaroslava Polacha "Nuclear Organization in Poland and Czechoslovakia", kterou proslovil Ioni na I. sjezdu Polish Institute of Arts and Sciences in America, a recenze o knize našeho člena prof. Jiřího Kolaj "Worker's Councils: The Yugoslav Experience". Časopis vychází dvakrát za rok. Řídí jej Vilém Brzodák, Béla Király a Adam Rudzki.

ROMAN JAKOBSON

Dňa 26. februára 1967, odovzdaný bol diplom čestného členstva SVU profesorovi Romanovi O. Jakobsonovi. Pri odovzdání diplomu v hotelu Wardorf - Astoria v New Yorku prehovorili Dr. V. E. Andic, Dr. Rudolf Sturm, a prof. Jakobson sám. Prof. Andic povedal medzi nym toto:

Prof. Roman Jakobson z Harvardu je kultúrnou a literárnou spojkou nielen krajín, ale aj kontinentov a dáva výraz ideálu, ktorý svet dnes potrebuje: vedeckosť, objektívnosť a univerzálnosť. Pôvodom z Moskvy, prof. Jakobson študoval rusku a slaviansku literatúru a bohato prispel svojimi prácami v ruskej literatúre. Keďže pôsobil v Československu od r. 1921 do roku 1939 mal zase príležitosť byť spojkou národov Československa, Slovákov a Čechov, keďže pôsobil nielen v Prahe a v Brne, ale aj v Bratislave. Zanechal za sebou pekne a významné pomníky, okrem iných aj ako autor knihy "Z fonologie spisovnej slovenčiny", ako prispievateľ do časopisov, denných a periodik, ako aj odborných zborníkov, miestopredseda Pražského lingvistického krúžku a najmä ako profesor slavistiky Masarykovej univerzity. Počas druhej svetovej vojny napísal profesor Jakobson knihu — "Múdrosť starých Čechov". Bol vtedy profesorom slavistiky Kolumbijskej univerzity. Prednášal aj pre širšiu verejnosť a mali sme teda príležitosť ho počuť v Československej knižnici newyorskej verejnej knižnice, ktorá svojho času mala až 20,000 kníh. — Hoci sme roztratení po rôznych stranách Ameriky, Kanady a ostatného sveta, sledujeme Jakobsonovu činnosť a predsa si uvedomujeme veľký vedecký prínos profesora Jakobsona v oboru slavistickej literatúry. Pripojujeme sa k početným vedeckým akademiam a

MASARYK DNEŠKU

Poselství 28. října 1918

Musíme konečně žítí sobě, žítí pozitivně, beze strachu, bázně a ohledu jiti cestou svou vlastní, cestou svou českou. Jen tak zbavíme se také toho strachu před svou malostí, která jako hrozdavý červ sedí v samém nitru české duše, pokud nepochopila plnosti a velikosti našeho poslání, naši ideje české.

"Jan Hus, naše obrození a naše reformace."

ústavom, ktoré poctili prof. Jakobsona, a to tak v Sovietskom sväze, ako aj vo východnej Európe a aj v Spojených štátoch. Literárne diela profesora Jakobsona vyvolaly nielen mnoho pozornosti, ale tiež zasluženú poctu. Aj my se klaníme usilovnej práci a geniu profesora Jakobsona.

Po celé Americe i Kanadě vzpomněli opět čeští a slovenští krajané i exulanti 7. března narozenin presidenta T. G. Masaryka. Sdružené české spolky v Los Angeles si pozvaly tentokrát z Carmel v Californii redaktora Ivana Herbena k této oslavě. Ivan Herben vyprávěl v Sokolově své osobní vzpomínky na TGM a mnoho charakteristických historek z jeho, života, historek, které podaly jako mozaika jeho portrét lidský filosofický mravní i politický.

Torontská vzpomínka 117. narozenin TGM se konala 5. března v Masarykově domě. Byla pořádána všemi demokratickými organizacemi, včetně odbočky SVU, Toronto.

Program zahájil úřadující předseda Masarykova domu B. Čecha. V programu vystoupili: Vlastík Špringl, který zazpíval arii "My cizinou jsme bloudili" z Dvořákova Jakobína; Janetta Gregorová, která recitovala báseň Pavla Javora "Věrní zůstaneme"; Mirek Winter, který zazpíval 13. žalm "Consider and

hear me" zhudebněný Frank Woollerem; Sláva Cornová ml., Jiřina Steinská, Zbyněk Jerábek a Josef Štalmach přečetli výňatky z Čapkových "Hovorů s T. G. Masarykem"; Jindra Sýptáková zazpívala "Modlitbu" z Dvořákovy symfonie "Z nového světa".

Druhá část programu byla vyplněna koncertem předního houslisty torontské symfonie Karola Dobiaše, kterého doprovázel na klavír snad nejvýznačnější kanadský doprovod Leo Barkin. Byl to skvělý koncert: Sonatina Antonína Dvořáka směs českých a slovenských národních písní a Smetanovy "Písň domova".

Zpěváky doprovázela na klavír pí Doreen Špringlová. Program připravil a řídil Josef Čermák.

VEČER NA POČEST PŘEDSEDY PROF. V. HLA VATÉHO V LOS ANGELES.

Pracovní Skupina SVU v Los Angeles, Kalif. uspořádala dne 10. února t.r. recepci a gala-večeři u příležitosti 73. narozenin prof. V. Hlavatého.

V reprezentačních místnostech Beverly Hilton Hotelu se sešlo 152 hostů a členů SVU. Čestnými předsedy večera byli p. L.E. Lattin, významný průmyslník, člen správní rady dvou universit, "Vědec r. 1962" a dr. D. Pandres, ředitel matematických věd Douglas Advanced Research Laboratory. Přítomni byli dále četné osobnosti z průmyslu, jakož i vědecký redaktor L.A. Times dr. Bergensdorf. Průběh večera vedl předseda Pracovní skupiny v L.A. J. Zahrádka, L.E. Lattin promluvil o přínosu čsl. kultury, ocenil čsl. předválečnou demokracii a vyzvedl svůj přátelský poměr k dr. Hlavatému.

Dr. Pandres uvedl své zajímavé

postřehy o práci Einsteinově, Hlavatého a jiných vědců v rámci dnešního pokroku.

Prof. dr. Hlavatý přednášel na téma "Soustava prostoru, ve kterém žijeme" a odpověděl na četné dotazy během živé diskuse. Oblastní jednatel L.A. Krátký uzavřel průběh večera proslovem o přínosu svobodné inteligence čsl. původu západní civilizaci, o cílech společnosti, a vztahu k 50. výročí založení demokratické republiky v r. 1968.

Večer byl opět úspěšně organizován J. Brunou a splnil očekávání co do naší reprezentace na zdejší odborné veřejnosti. Skupina v Los Angeles chystá pro tento příští rok podobné akce se zřetelem na možné návštěvy kardinála J. Berana, průmyslníka T. Bati, R. Firkušného, prof. dra. Krále, Rafaela Kubelíka.

Kromě toho chystá Programová komise semináře pro členy během t. r. Díky této činnosti zájem o SVU v Los Angeles vzrůstá což zavazuje výbor skupiny do budoucna.

NÁŠ KULTURNÍ PŘÍNOS:

MIREK ŠAŠEK, portrétista měst, jak byl vtipně nazván americkým kritikem, dokončil další, už patnáctou knihu, tentokráte o United Nations v New Yorku. První jeho kniha byla THIS IS PARIS, kterou vydal roku 1959 — a od té doby vydává nejméně jednu knihu ročně O San Franciscu, Londýně, Mnichovu, Hong Kongu, o státu Izrael, o Texasu atd. Nejúspěšnější jeho kniha byla THIS IS NEW YORK. Byl to bestseller pro děti, mladistvé, "od osmi do osmdesáti" let", jak Šásek sám napsal. Kniha o New Yorku se roku 1960 před Vánocemi prodávalo sedm set denně v samotném New Yorku a nakladatelství MacMillan Camp. nestačilo v New Yorku a v Londýně knihy ani do-

tiskovat. Saškovy knihy ovšem ne vycházejí pouze anglicky, ale také francouzsky, německy, italsky, japonsky, fínsky, korejsky a v řadě jiných jazyků. Mirek Sašek je, jak se domníváme, vůbec nejúspěšnější exulant; se svými nakladateli má smlouvu prakticky až do konce svého života. Jeden americký kritik o jeho knížkách, zpodobňujících charakter města, napsal, že "Saškovy knihy jsou obrazem světových měst, jak je viděl umělec, jehož oči jsou plné lásky a smyslu pro humor". Sašek žije trvale v Mnichově — pokud necestuje po světě — kde býval také mnoho let při svém mnohostranném talentu nejlepším hlasatelem a hercem rozhlasu Svoobodná Evropa, než se rozhodl oopustit mikrofon a chopit se štětce.

ZDENĚK HRUBAN, profesor patologie na universitě v Chicagu, velmi aktivní člen SVU, se stále pokouší odhalit tajemství rakoviny. Už jsme v těchto zprávách referovali o vědecké práci dr. Zdeňka Hrubana. Společně se dvěma mladými českými vědci, s dr. Mílou Rechciglem, biochemikem Národního ústavu pro zdraví ve Washingtoně, a dr. Janem Martanem, profesorem zoologie na universitě státu Illinois, věnoval se profesor Zdeněk Hruban výzkumu rakoviny. Dá se říci, že každý objev tohoto tříčlenného teamu je krůček k odhalení tajemství rakoviny. Tak na příklad zjistili v poslední době, že rakovinné nádory jater obsahují nepatrná zrníčka, nazvaná mikroskopická tělíska, která mají uprostřed nepatrný krystaloid. Doktor Hruban zjistil, že tento krystaloid je složen z malých trubiček a určil jeho chemické složení. Teprve další studium ukáže, jakou funkci — dosud téměř neznámou — mají tato mikroskopická tělíska. Zatím dr.

Hruban zjistil u zvířat, že tato tělíska reagují živě na aspirin a salicylovou kyselinu. Dalším předmětem studia tohoto teamu je prostata u primitivních živočichů, jako je na příklad vačnatce. Zjistili, že prostata u vačnatce obsahuje velké množství železa a jiných chemikálií, což dosud bylo neznámo. Tento objev má význam pro studium vývoje prostaty u ssavců vyššího druhu i u člověka.

VÁCLAV BENEŠ, někdejší čs. diplomat, je již skorem patnáct let profesorem politických věd na universitě státu Indiana v Bloomingtonu a publikoval za tu to dobu větší počet studií. Nedávno vydalo newyorské nakladatelství Harper's v serii, věnované srovnávání různých vládních systémů po celém světě, knihu o vládních systémech ve Východní Evropě. Z 240 stran knihy napsal profesor Beneš 112 stránek o vládách za železnou oponou. Před tím byl redaktorem anglického sborníku "Československá ročenka o mezinárodním právu", do kterého přispěl velkou studií a byl také redaktorem i spoluautorem knihy: "Druhá diskuse mezi Sovětským svazem a Jugoslavií". — Před universitními prázdninami uspořádala universita v Bloomingtonu vědeckou konferenci na téma: "Národnostní problémy Habsburské dynastie v 19 století". Heslem diskuse a přednášek bylo kritické zhodnocení těchto politicko-historických událostí. Doktor Václav Beneš tu přednášel na téma: "Slováci v habsburském imperiu a jejich boj o sebezáchovu". Na téma "Pád monarchie" přednášel také Slovák profesor Vitkor Mamatey z university státu Florida. Konference byla významná tím, že byla obeslána nejlepšími americkými historiky a profesory politických věd. Zejména

vynikla přednáška profesora S. Harrison Thompsona z colorádské university na téma "Skutečnosti, které spojovaly i oddělovaly Čechy od Habsburgského Imperia". Jeho přednáška byla sice vědeckou, ale zároveň plamennou obhajobou československého odboje proti Rakousko-Uhersku za I. světové války. Všechny tyto přednášky budou vydány tiskem. Doktor Beneš byl také pozván ke dvěma přednáškám americkou armádou do Fort Benjamin Harrison.

(Redakce se omlouvá prof. Hrubanovi i prof. V. Benešovi za tak pozdní otištění zpráv. Ale změnou v redakci a přenesením ZPRÁV SVU do tiskárny v Torontu vzniklo mnoho nezaviněných zmatků.)

KAREL B. JIRÁK dirigoval 16. prosince m. r. koncert symfonického orchestru Rooseveltovy university. Na programu, vedle skladeb Wagnera a Mozarta, bylo Dvořákovovo Cello Concerto in B minor.

MIKULAŠ LOBKOWICZ, profesor filosofie na Notre Dame university, byl povolán na řádnou stoličku politické teorie a filosofie na mnichovské university, ale protože obdržel **Senior Fellowship of the National Endowment for the Humanities** pro akademický rok 1967-68, odjede sice do Německa koncem června t. r., ale nezačne přednášet před květnem 1968. V příštích měsících budou vydány dvě Lobkowiczovy knihy: **Marx and the Western World**, již je Lobkowicz redaktorem (576 stran) a **Theory and Practice. The History of Two Nations: From Aristotle to Marx...** (přibližně 500 stran). Obě knihy vydává Notre Dame Press.

ZÁZNAMY:

Osvícený český jezovita, dr. Josef Olšr z Velehradu upoutal na

sebe světovou pozornost, protože byl překladatelem při hodinové audienci, kterou papež udělil sovětskému prezidentovi Nikolaji Podgornemu. Celý rozhovor s papežem Pavlem VI. překládal česky duchovní dr. Josef Olšr, který byl vychován na Velehradě, kde byl také profesorem, zejména ruštiny, protože byl školen jako misionář pro ruský mluvící země. Také nyní v Římě vychovává katolické kněze, kteří si zvolili za své životní poslání misionářskou práci v Rusku. Páter Olšr už loni byl tlumočnickem při rozmluvě papeže Pavla VI. se sovětským ministrem zahraničních věcí Gromykem.

Karel W. Deutsch, až dosud profesor politických věd na Yaleově university, přechází v červenci t. r. na Harvardovu universitu. Dr. Karel W. Deutsch, rodem z Prahy, je autorem několika významných publikací z oboru veřejného práva a sdělovacích prostředků mezi národy. V nejbližší době mají vyjít jeho další dvě studie: **United for Diversity** (o Švýcarsku) a **Regionalism, Trade and International Community**. V oznámení o jeho jmenování Harvard praví, že prof. Deutsch je "world leader in comparing governments by quantitative means and in studying communication between nations."

VÝZVA:

Ve "Zprávách SVU z dubna 1965 byla uveřejněna výzva, aby členové a čtenáři Zpráv zasílali kanceláři SVU výstřižky článků, v nichž je zmínka o SVU.

Výstřižkový materiál, který do kanceláře došel a hlavně materiál dodaný Drem. M. Rechcíglem byl zpracován a archivován v září 1966. Výstřižků týkajících se SVU je asi 900 (chronologicky zařazen od r. 1961 do 66). Výstřižků týkajících se

článků o členech SVU resp. článků psaných členy SVU je rovněž kolem 900, seřazených abecedně. Tím byl dán jakýsi základ tohoto dokumentačního archivu, který ovšem nutno doplnit a dále sledovat.

Opakujeme výzvu z uvedeného čísla "Zpráv": "Jde o Vaši pomoc a spolupráci všech členů. Budeme vděční za zaslání každého tiskového výstřižku, v němž je zmínka o SVU anebo článku dokumentárního o české vědě a kultuře (mimo hranice Československa). Uveďte na výstřižku jméno časopisu, místo a datum. Stačí také stručné upozornění na články, s uvedením jména a data publikace.

Výstřižky posílejte zatím na adresu: Josef Zanda, 11810 Charles Road, Silver Spring, Md. 20906.

F. C. Štěrba:

Česká jména historická a místní v cizích literaturách, najmě v Latinské Americe

Máme před sebou obří úkol. Vymýtít, napravit a zkorigovat všechny ty zkomoleniny či chybné překlady našich historických a pomístných jmen, kterými se to hemží v tisku, literatuře, filmu i rozhlasu.

Kdo jenom trochu studoval napoleonskou dobu, musel narazit nutně na jméno Austerlitz, ač všichni víme, že je to náš Slavkov, kde se odehrála bitva tří císařů. Namítá se obyčejně, že za velkého Bonaparta skutečný úřední název obce byl Austerlitz, a to i na vojenských mapách, plánech, atd. Ale co pak říci tomu, když i ve filmu, natočeném o této bitvě nedávno, po druhé světové vojně najdeme v něm nejen Austerlitz, ale dokonce i Bruenn, výšinu Prattern, a jiné slovní lapsusy? Snad že p. producenti se ještě nedočetli, že už v roce 1918 bylo ve střední Evropě utvořeno jakési Československo, kde na Moravě existuje také

nějaké město Brno?

Dále, náš Bedřich Smetana je v latinoamerickém znění napořád uváděn jako Fridrich, a jeho Vltava jen jako Rio Moldau, nejvýše Moldavo, ač každý z nás ví, že jméno Moldava nemá n a p r o s t o nic společného se řekou Vltavou. Jiný velký úraz je ve slově Praga, které v portugalštině značí pohromu ve špatném slova smyslu, jako **řádění** kobylek na lesních kulturách, veliká sucha, či ničící záplavy, prostě kalamitu se škodlivými následky. Je opravdu s podivem, že naše diplomatické zastoupení za prvé republiky neodhalilo toto škodlivé pro nás slovo, a nenahradilo je jiným, nedvousmyslným. Proč by nemělo i v latinských jazycích zůstat originální české slovo **Praha**?

Že plzeňské pivo je známo jen pod německým slovem Pilsen, nemusím snad ani podotýkat. Či že Karlovy Vary pod tímto jménem absolutně nikdo nezná, pouze kdosi kdesi ví o Carlsbadu. Avšak nejhorší slovo, jaké mohlo pro naši potupu vzniknout v portugalštině, je bezesporu Tcheco-Slovaquia a hlavně jeho nuance **tchéoslovaca** (československá n e b o Čechoslovačka). Jeho zakončení — **vaca** totiž značí v portugalštině s dovolením kráva (Viz **Varia-Kravaře**, město v Rio Grande do Sul). Nechybí zde nikdy škodolibců, kteří při jeho vyslovení přímo se zálibou dávají největší důraz právě na jeho zakončení, na ono nešťastné—**vaca**, čili máte hrozný dojem, že Jste českoslo-kravského původu. Proto říkám všude a zásadně, že jsem jen t h e c o, ale tu, jakoby naschvál, většina z nich Vám odpoví: **Á, senhor je tchéoslo vaco**: Čaramba, kdo že vynášel tento nevlidný překlad?

Proti jménu Bohemia neměl bych ani námitky, kdyby bohemio neznačilo kejklíře, nebo hýřila, který nevychází z pitek a orgií.

Konečně v poslední době zdejší knižní trh je přímo zaplaven portugalskými překlady z díla Franze Kafky. A tu, v Kafkových Denících v portugalském znění narazíte náhle na slova, jako Wenzelsplatz, Zeltnergasse, Rittergasse, Bergstein, Laurenziberg: — (to má být Petřín), Kuchelbad, Kettensteg, Alstaedterring, a jiné perličky. Když to čte Němec, a nepochybuji, že Kafku čtou, musí nutně nabýt dojmu, že Praha je "doch eine uralte deutsche Stadt", kdežto na naše čtenáře působí to dojmem, že tyto Deníky psány byly v letech 1939-45, tedy v době Protektorátu špatné paměti, což je ovšem absurd jako většina Kafkova díla. Za tuto lstudu dávám ovšem přímo vinu panu Maxu Brodovi, který si nedal ani tolik práce, aby alespoň v poznámkách uvedl německá jména do českého originálu když už nechtěl hýbat německým kontextem. Že Brod si počínal nedbale při pořádání Kafkovy písemné pozůstalosti, svědčí i to, že stránky Deníků jsou přeházeny, a nemají chronologický sled tak, jak je autor psal. Byl proto také obviněn severoevropskými znalci Kafkova díla z nepietního počínání vůči svému zvěčnělému příteli, za kterého se rád vydává, totiž za přítele Kafkova. Kdyby ten dnes ještě žil, jistě by se musel proti tomu ohradit, i proti těm jenom německým názvům, jakoby neexistovala jména. Že i nám a naší Praze to nedělá velkou reklamu, je na bíledni. U cizího čtenáře to pak nutně musí zkreslovat dojem o české Praze.

Takových případů nacházíme denně desítky, a kde můžeme, napravujeme chyby, ale co je za dlouhá léta nastřádáno, je těžko najednou změnit.

Máme před sebou obří úkol: vymýt, napravit a zkorigovat tyto ohyzdnosti, neodpovídající již dávno

skutečnému stavu, a urážející svatě nám jména.

ČSA STŘEŽÍ VAŠI BUDOUCNOST

Někteří lidé když slyší o životním pojištění, odpoví ihned, že žádné nepotřebují, že v ně nevěří, a nebo že své úspory mohou lépe a výhodněji investovat.

Takovou jednostranou odpověď si prakticky nemůže dovolit nikdo z nás a nejméně životel rodiny. Dokažitelné zkušenosti potvrzují, že právě ti v životní pojištění "nevěřící", stávají se obvykle "věřícími" když už je pozdě.

Kolik tak zvaných "zkušených" investorů ztratilo poslední cent ve svých investicích, kolik tak zvaných "pojištěných" spořitelen bylo zavřeno a vkladatel musel v obavách čekat dlouhou dobu na výplatu svých úspor a v mnohých případech část jejich ztratil?

Za téměř sto třináct roků existence, jeden jediný člen jednoty ČSA nelitoval, že si zakoupil její bratrské životní pojištění. Otázeme-li se sami sebe zda si dnes někdo může dovolit bez životního pojištění býti, zdravý rozum za nás odpoví, že NIKDO. Proto jednota ČSA dnes sdružuje ve svých řadách desetitisíce spokojených členů, kteří v její bratrské životní pojištění nejen věří, ale denně se o jeho výhodách přesvědčují.

V ČSA nejen, že nic neriskujete, ale naopak, proti největšímu riziku, které ohrožuje každého z nás, to jest nenadálé smrti - jste 100%ně pojištěni jejím osvědčeným životním pojištěním.

ČSA má zastoupení ve většině států Unie. Její adresa je: ČSA. 2138 So. 61st Court, Cicero. Illinois-60650, kde zkušený personál jest připraven podati vám ústně či písemně veškeré informace. V jednotě ČSA budete šťastni a spokojeni.